

Marianne Torp Træthaug, Wenche Einstad og Trine Lise Olausen

- Et møtested for hele bygda med god kaffe, enkel servering og god atmosfære
- Eies av og drives av Den Norske Kirke v/Marianne Torp Træthaug (styreleder) og Ingrid Skullerud (daglig leder)
- En del av driften drives også på dugnad av frivillige som ønsker å bidra
- Bedrifter, næringsliv og privatpersoner har bidratt med økonomisk støtte, møbler, maling, utstyr og tjenester

Marianne Torp Træthaug og Ingrid Skullerud

Et møtested for bygda

Da Tid Kafé i Follebu åpnet dørene 7. desember kom det 120 gjester. Nå har de åpent 3-4 dager i uka med 30-60 besøkende hver dag.

Folk i alle aldre stikker innom, alt fra barselgrupper til pensjonister, ungdommer og tilfeldig forbipasserende.

Av Åse Kari Gravråk

– Vi er opptatt av å ha tid til å prate med folk som kommer hit, sier initiativtaker Marianne Torp Træthaug. – Det er ikke dermed sagt at alle må prate med oss, men det er mulighet.

Hun er utdannet barnevernspedagog og diakon, har jobbet i Gausdal i 13 år og har et sterkt og nært forhold til bygda.

– Jeg følger folk tett på det sanne livet, da blir jeg godt kjent med mange. Og når jeg har vært med såpass lenge får jeg følge ulike faser, det er noe av det jeg liker aller best. Det å følge folk i sorg og glede er veldig meningsfylt.

Kafé, møtested og kirke

– Jeg hadde lenge ønsket meg et sted som jeg kunne invitere til. Dessuten tror jeg på en kirke som skal være ute blant folk. Tidvis rammer krisa bygda, det har jeg dessverre vært med på mange ganger. Da har jeg savnet et sted som jeg kunne lukke opp og si kom hit. Det går absolutt an å åpne kirkedører rundt

omkring også, men det er noe annet å invitere til et sted som er en kombinasjon av kafé, møtested og kirke.

Vi må tørre å tenke utenfor boksen, det har jeg tro på. Det er viktig å være kirke på mange måter, men vi må henge med i tiden og være der folka er.

For alle

Hun forteller at det er mange som er hjemme av ulike grunner og som ønsker å komme seg ut, bli sett, være en del av et fellesskap og evt. bidra med noe de ønsker. Her er Tid kafé et viktig tilbud. Her kan du sitte med en kaffekopp i flere timer om du vil, du kan også sitte her å jobbe, eller bare stikke innom for å si hei og hilse på. Tid Kafé er for alle.

Vil vite hva folk ønsker

Marianne presiserer at de er to som driver kaféen. Hun har med seg sin diakonmedarbeider Ingrid Skullerud som har drevet kafé tidligere. Sammen utfyller de hverandre med kompetanse og erfaring. I tillegg har de frivillige som stiller opp på dugnad når det trengs.

– Jeg og Ingrid jobber her, men vi kan ikke skape dette her alene, poengterer hun. – Vi trenger mennesker som vil være med og forme kaféen. Hvis vi skal ha et sted som folk vil bruke må vi vite hva folk ønsker. At folk kommer med innspill, det er vi åpne for.

Ingen skepsis

– Så langt jeg vet er det ingen som har stussa på at det er kirka som står bak selv om vi tydelige på at det er det, sier Marianne.

– Jeg tror folk skjønner hva vi mener og hva vi ønsker med stedet. Og når så mange hadde lyst til å være med å hjelpe til er det et tydelig tegn på at dette er noe som folk ønsker å være en del av.

Overveldende respons

Før de åpnet sendte Marianne og Ingrid ut en forespørsel til bedrifter og næringsliv om de hadde lyst til å være med å bidra. Responsen var overveldende. De fikk krakker og møbler, bilder og blomster, maling og utstyr. Håndverkere og privatpersoner stilte opp med hjelp og bidrag. Ikke minst økonomisk støtte fra spleiselag, fellesrådet og andre givere har vært overveldende og av stor betydning.

Planer fremover

Vi hadde et par arrangementer før jul og det ga mersmak, og vi vil bruke de unge i bygda som har lyst til å prøve seg. Kanskje blir det bokbad, quiz-kveld eller lignende.

– Vi må prøve oss litt fram, dette blir til mens vi går, sier Marianne. – Det kommer også an på de frivillige, de må ha tid og det skal være lystbetont å bidra. Tid kafé er noe vi må skape sammen.

”Vi må tørre å tenke utenfor boksen, det har jeg tro på. Det er viktig å være kirke på mange måter, men vi må henge med i tiden og være der folka er”.

Marianne Torp Træthaug